

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-56/22-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja D. c. d.d., D., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe I. Ž. K., M., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 22. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/21-01/663, urbroj: 401-01/04-22-6 od 11. siječnja 2022.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništava se rješenje trgovačkog društva D. c. d.d., broj: 2861-2/2021 od 1. lipnja 2021. godine (točka 1. izreke), odobrava se zainteresiranoj osobi, urednici portala D. I., pravo na pristup ulaznim i izlaznim računima od 2020. godine do dana podnošenja zahtjeva (točka 2. izreke), te se trgovačkom društvu D. c. d.d., ovdje tužitelju, nalaže da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana njegove pravomoćnosti (točka 3. izreke). Navedenim prvostupanjskim rješenjem tužitelja od 1. lipnja 2021., odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama, kojim je zatražena dostava svih ulaznih i izlaznih faktura od 2020. godine do dana podnošenja zahtjeva.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom zbog toga što u rješenju nije pravilno primijenjen zakon te iz razloga jer u postupku koji je prethodio rješenju nije pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, što je dovelo do nezakonitosti rješenja. U tužbenim razlozima, u bitnom, citira odredbu članka 15. stavka 2. te članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.-dalje u tekstu: ZPPI), nakon čega zaključuje da tuženik u pobijanom rješenju pogrešno i netočno utvrđuje da se u ovom predmetu informacije moraju ustupiti jer da je tužitelj društvo kojem je osnivač i jedini dioničar jedinica regionalne

samouprave odnosno D.-n. županija, što je vidljivo iz javno objavljenih podataka, te da je njegova osnovna djelatnost redovno i izvanredno održavanje javnih cesta pa da se radi o tijelu javne vlasti čiji rad odnosno poslovanje trebaju biti transparentni. Oспорava da je proračunski i izvanproračunski korisnik sredstava jedinice regionalne samouprave te ističe da se ne nalazi u evidenciji tih korisnika D.-n. županije, kao ni bilo kojeg drugog javnopravnog tijela. Dodaje da svoje prihode ostvaruje isključivo i jedino na tržištu kao ravnopravni sudionik tržišnog natjecanja zajedno s drugim gospodarskim subjektima koji se bave istom djelatnošću, te da ni na koji način ne raspolaže javnim sredstvima, ne obavlja ni javnu službu i nije pravna osoba od posebnog državnog interesa u smislu posebnih propisa kojima se uređuje navedeno područje. Drži da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno i u dijelu u kojem tuženik zaključuje da tražene informacije ne predstavljaju poslovnu tajnu te da se stoga na iste ne može primijeniti ograničenje pristupa informaciji iz članka 15. ZPPI-a, pri čemu se tuženik poziva na odredbe Zakona o tajnosti podataka ("Narodne novine", broj 79/07. i 86/12.) u vezi Zakona o zaštiti tajnosti podataka ("Narodne novine", broj: 108/96.). Ujedno upire i na Zakon o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti ("Narodne novine", broj 30/18.), kojim je u članku 3. stavku 1. točki 5. definirana poslovna tajna, a na koji propis se tuženik nije osvrnuo. Tužitelj pak smatra kako informacije koje su predmet ovog postupka predstavljaju poslovnu tajnu, sukladno Zakonu o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti pa, stoga, potpadaju pod definirano relativno ograničenje propisano člankom 15. stavkom 2. točkom 2. ZPPI-a. Nastavno iznoseći i druge razloge zbog kojih smatra da osporeno rješenje nije na zakonu utemeljeno, tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje te odbije zahtjev za ostvarivanje prava na pristup zatraženim informacijama.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim te u potpunosti ostaje kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u njegovom obrazloženju i u odgovoru na tužbu. Upućuje na odredbu članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI-a, kojom je dana definicija tijela javne vlasti, zaključujući kako tužitelj jest tijelo javne vlasti i obveznik postupanja prema odredbama ZPPI-a. Tužitelj, kao trgovačko društvo čiji je osnivač i jedini dioničar jedinica regionalne samouprave, spada u javni sektor koji je podvrgnut režimu javnog prava te za njega vrijede pravila koja ga čine odgovornim prema javnosti i dužnost veće transparentnosti u odnosu na trgovačka društva u privatnom vlasništvu. Stoga navodi tužitelja da nije proračunski ni izvanproračunski korisnik i da svoje prihode ostvaruje isključivo i jedino na tržištu ne umanjuju činjenicu da se radi o tijelu javne vlasti, trgovačkom društvu javnog karaktera čiji je jedini dioničar D.-n. županija pa su tako i sve dionice, koje čine upisni temeljni kapital, u vlasništvu D.-n. županije. Radi navedenog, tuženik je stajališta da se na podatke o isplataima koje vrši tijelo javne vlasti može primijeniti odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a, odnosno da se radi o raspolaganju javnim sredstvima, pri čemu ukazuje na ustaljenu praksu ovoga Suda s tim u vezi. U žalbenom postupku tuženik je utvrdio da se predmetnim zahtjevom za pristup informacijama traže informacije koje se odnose na financijsko poslovanje tužitelja kao tijela javne vlasti i da informacije koje se traže (ulazni i izlazni računi) u konkretnom slučaju ne mogu biti poslovna tajna. Posebno se ističe kako tužitelj, iako se pozvao na poslovnu tajnu, ničim nije konkretizirao navodnu štetu za gospodarske i financijske interese koja bi mu mogla nastati omogućavanjem pristupa traženim informacijama, jer se navodi tužitelja svode na puko reproduciranje odredaba Zakona o zaštiti neobjavljenih

informacija s tržišnom vrijednosti, odnosno tvrdnju da su tražene informacije poslovna tajna prema navedenom propisu, bez argumenata koji bi istu potkrijepili. Iznoseći i druge razloge zbog kojih smatra osporeno rješenje na zakonu utemeljenim, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba, uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.
5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUS), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.
6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.
7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženim informacijama, pri čemu je za svoju odluku dao argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.
8. Naime, odredbom članka 23. stavka 5. točke 2. ZPPI-a, u vezi članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a (ograničen pristup informaciji jer je poslovna ili profesionalna tajna), a na kojoj se temelji prvostupanjsko rješenje tužitelja, propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se, pored ostalog, ispune uvjeti propisani u članku 15. stavku 2., u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona.
9. Prema pak odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a, na kojoj se temelji rješenje tuženika, informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.
10. Razmatrajući sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe za pristup informacijama, kao i podatke sveza spisa pribavljene u postupku povodom tog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom izrijekom citiranih odredaba ZPPI-a, Zakona o tajnosti podataka, Zakona o zaštiti tajnosti podataka i Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti, osnovano zaključio da je tužitelj tijelo javne vlasti kakvo ima u vidu članak 5. točka 2. ZPPI-a te da se u konkretnom slučaju radi o raspolaganju javnim sredstvima koje mora biti transparentno, što posljedično znači da tražena informacija s tim u vezi mora biti dostupna javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa,
11. Pritom je tuženik dao jasnu i detaljnu analizu razloga kojima se rukovodio kada je odobrio zainteresiranoj osobi pristup traženim informacijama, a koje razloge prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava primijenjenog u postupku. Kod toga se napominje da je osnovanost stajališta tuženika izraženih u osporenom rješenju ovaj Sud potvrdio već u više svojih presuda (na koje se pozvao i tuženik u odgovoru na tužbu), dok je u ovosudnoj presudi, poslovni broj: UsII-46/22-5 od 20. travnja 2022., donesenoj u sporu po tužbi istog tužitelja, Sud otklonio osnovanost prigovora kojima tužitelj osporava da je tijelo javne vlasti pa se s tim u vezi, radi nepotrebnog ponavljanja, tužitelj upućuje na obrazloženje te presude.
12. Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge,

obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21.), to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na koje se osvrće i tuženik, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, pri čemu i u tužbi inzistira na tumačenju i primjeni odredaba ZPPI-a na način kako ih je primijenio u prvostupanjskom rješenju, iako je takva primjena pogrešna, kako to pravilno navodi i tuženik.

13. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 22. srpnja 2022.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić